

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Helyben:

1 óra 60 fillér.
3 óra . . . 1.80 fill.

Vidéken:

1 óra 1 kor. 20 fillér.

KOLOZSVÁRI UJSÁG

Szerkesztőség és kiadóhivatal

Deák Ferencz-u. 18. sz.,

hová minden levelezés
és egyéb küldemény
czimzendő.

Telefon-sz. 261.

FÜGGETLEN POLITIKAI NAPILAP.

Főszerkesztő: **Dr. Schwarz Miksa.**Felelős szerkesztő: **Schaberl József.**

Gyilkosság a vasuton. — Lucheni megőrült.

„Hiába éltem.“

Szörnyű riadalom keletkezett a magyar sajtóban arra a hirre, hogy a királyon, a ki megunta két miniszterelnöke örökös torzszalkodását, majd ismét barátkozását, némi melancholia vett erőt. Hát a magyar népet nem szállotta meg ugyanazon melancholia, pedig jobb dolga van, mint a királynak. Nekünk hál' Istennek, csak egy miniszterelnökünk van és, teremtcse, ezt is sokaljuk. Hát még a király. Odaát Ausztriában a magyar Széll menti meg mindennap a hazát, itthon meg a magyar Körber boldogítja az országot és különösen a mi szeretett vezérünk olyan féltékeny a dicsőségére, hogy értjük a király bus hangulatát. Hiszen neki kell gondoskodni arról, hogy Széll Kálmán el ne mulasztja azt a bizonyos kedvező momentumot, amikor a nagy államférfiak vissza szoktak vonulni. Mert tudvalevő dolog, hogy Széll Kálmán csak azért miniszterelnök, hogy fényben, dobszó mellett vonulhasson vissza.

No de ezt csak úgy mellékesen jegyeztük meg. Hogy mondotta-e a király ama buskomor szavakat — nem tudjuk, de mondhatta volna. Utóvégre az ember, még ha király is, beláthatja, hogy az a rendszer, amelyet neki alkotmányos kötelességéhez hiven tartania kellett, márcsak szószátyárkodásból él és a népben rég elvesztette a talajt — és csak azt sajnáljuk a dologban, hogy a királynak csak szolgálkú tanácsadói vannak, holott azt látjuk, hogy a király épp úgy megértette volna e rendszer ürességét, tarthatatlan voltát, mint

más halandó. A liberális-musnak nevezett politikai szédelgés talán tovább is nyugodtan garázdálkodott volna ezen az országon, ha az az elátkozott kör, melyben ez ország politikája forog, tiz évről tiz évre be nem fejeződnek, amikor a kiegyezést meg kell csinálni. A király abban a hitben öregedett meg, hogy a dualisztikus politika, a gazdasági kiegyezés olyan feltétele az ő országai létezésének, amely nélkül ez országok nem élhetnek. Előtte ez a kapocsa két állam között tán szimpatikus is volt, de az államférfiak is ugyanezt hirdették, persze csak hogy az uralkodóval egy nézetten legyenek. Az utolsó harmincz esztendőben magyar politikusoknak adott ordó majdnem valamennyi a „közjogi alap“ védelmében szerzett érdeméért adatott. És most azt látja a király, hogy azt, amit ő szükségesjónak tartott, amit tanácsadói törvény ellenére is fenntartottak, a népek felesleges rossznak tartanab. Hát az embernek ilyesmi nem igen eshetik jól — és tekintettel arra, hogy királyunk uralkodása főképpen a kiegyezés fentartásának volt szentelve, csakugyan hiába való volt ez az erőlködés!

De hát a királynak oka van a melancholiára — mennyivel több oka van a népeknek a kétségbeesésre? Egy kifáradt, agyonsanyargatott népnek elveszik a betevő fatlatját, hogy fentartsanak olyan rendszert, amelynek harminczöt évi csatlansága után maga a király konstatálja, hogy biz az egy fabatkát sem ér. Erőszakkal kell fenntartani, a minek már rég a népek vérébe kellett volna átmennie. De lett legfőn a kiegyezés, a

közösügyes rendszer a legjobb a világon, a népeknek joguk van ahhoz, hogy a maguk módja szerint legyenek boldogtalanok és tiltakozhatnak az ellen, hogy akarattuk ellenére, ha még olyan atyailag is, boldogittassanak. A liberális-musnak éppen az az átka és éppen azért nem verhetett gyökeret a nép tudatában, mert mindenféle jóhangzású frázisokkal körülvett autokrata rendszert képvisel. Egy jottát nem enged a jussából Magyarország liberális miniszterelnöke éppen olyan zsarnok, akár az orosz ezár, azzal a külömbéggel, hogy ez utóbbi nem jezsuita és nem akarja, hogy őt liberálisnak csufolják. Szolgalelkek liberális-musa ez, olyan lelkeké, akik mindent eltűrnek, hacsak ők jóllaknak. Nem kérdezik, kik az urak, kinek a tányérját nyalják, hacsak a tál mellett ülnek.

Az a kisebbség, amely magát még mindig nemzetnek csufolja, szörnyen meg van elégedve a liberális-mussal még ma is. De a nép — ha ugyan el nem fásult már minden iránt, a mi politikai, egyszerűen nevet azon, ha a hatalomnak nálunk mindig igazat adnak, akárki van éppen a hatalom birtokában. A nép gyűlölete a közösügyes rendszer ellen gátat vetett annak, hogy a hatalmasok tulságosan jól érezzék magukat — és az urak egymás ellen mordultak. No pedig, a mikor a miniszterelnökök marakodnak, elegendő ok van a szomorúságra. Kétségbeesésre — ah nem. Ahány képviselő anynyi miniszterelnök áll készen — de a nép megmozdult egy kissé és a „népképviselők“ kénytelenek ez egyszer a nép emozdulatát követni. Nem

sok az egész, de ha tulateszik magukat rajta — könnyen félredobhatja az egész rendszert — ezért vannak odafenn megijedve. Hát még, ha jogot adnának a népnek és nem egy pár százezer embernek, a kiket megtettek népnek — nem maradna ebből az egész színházi nagyzásból egy porszemre való sem. A király melancholikus, a népkétségbeesett; de a nép örökké él és — várhat.

Dr. F. S.

Egy éjszakai harc epilogusa.

— Törvénytörési tárgyalás, —

Kolozsvár, július 18.

Érdekes ügygyel foglalkozott tegnap a kolozsvári királyi törvénytörési büntető tanácsa.

1900. október 28-ának éjjelén történt ugyanis, hogy Zonda Gyárfás pénzügyőr Albu Gergely nevű társával egy mulatságon résztvett. Éjfél tájban a borhevétől elkábultan mentek a pénzügyőrök Hunyadi-téri lakatanyája felé s a Deák Ferencz-uteza végében fölállított virslisátrak egyikénél megállottak. Hangos énekléssel zavarták közben a csendet, mire az éjszakai szolgálatot teljesítő Kilyén Dénes és Csont László rendőrfőőrök az akkori főkapitány alatt megszokott arroganciával támadtak a részeg finánczokra, kik közül Zonda Gyárfás kardot rántott, hogy visszatörölje a sérelmet.

A rendőrök ekkor reárohantak Zondára, s dulakodás fejlődött ki közöttük, melynek hevében Zonda Gyárfás jobb keztenyerén, közvetlen a hüvelyk-párnánál egy 4¹/₂ centiméter hosszú és 1 centiméter mélységű sérülést szenvedett. Hogy földre teperett társát megmentse helyzetéből Albu Gergely Kilyénre vetette magát s őt tetleg bántalmazta. Ezalatt több rendőr érkezett még a helyszínére, akik a verekedőket a rendőrségi inspekeziós szobába kísérték, hol akkor Schiller Ede

fogalmazó és Kovács Lajos biztos teljesítették a tiszti szolgálatot. A kihallgatást azonban nem foganatosíthatták, mert Zondák anynyira részegek voltak, hogy nem feleltek egy kérdésre sem.

Zondát aztán nem is lehetett kihallgatni, mert ugyanazon éjjel főbe lőtte magát.

A királyi ügyész ezen éjszakai harezból kifolyólag Kilyén Dénes és Csont László ellen hivatalos hatalommal való visszaélés, Albu Gergely ellen hatóság elleni erőszak címén emelt vádat. Ügyük tegnap került tárgyalás alá Bodor Károly bíró elnöklése alatt.

Jenei Aladár ügyész a tanuk vallomásai alapján Albut fölmentette a vád alól, ellenben Csontnak és Kilyénnek megbüntetését kérte.

Késő délután nyert befejezést a tárgyalás s 6 óra tájban hirdette ki Bodor bíró a törvényszék ítéletét, mely Kilyént 3 havi, Csontot 4 havi fogházban marasztalta el.

Vádlottak felebbeztek.

Regény az apró hirdetésben, vagy letartóztatott gróf és hercegnő.

Kolozsvár, július 18.

Rákoczi (Kohn) Izidornak becsületes kenyérkeresete a házalás. Kánikula idején, mikor mondani szokás, hogy „megállott a társadalmi élet szekere”, azonban szögre akasztja üzleti elveit, s a sok hónapon keresztül összekuporgatott fillérei árán szerez szórakozást magának. Rákoczi (Kohn) Izidor életének valamelyik szakában színész volt. Amolyan huszadrendű színésztársaság gárdájára volt bűszke, amely ritkán tapossa a hivatás deszkáit — de annál gyakrabban dekorál üres csürrökben, pajtáiban, s csak igen ritkán egy-egy faluvégi kurta korcsma ivójában. Itt tanulta meg azt a jelszót, hogy: „művész hazája a nagy világ” s bár Kolozsvárt ringatták bölcsőjét, most is, midőn lemondott a színes, tarka világ ezernyi örömeiről, furcsaságairól, csak kivételes esetekben üdvözölhetik e falak a magyar honszerelémért lángoló „Rákocziak” utódját...

Végigjárja a megye községeit s már kora reggel átkiáltja a lakások ablakain szokott ébresztő szavát: „Handlé, handlé”.

Mint fent is említém, Rákoczi Izidorban most is nagy adag bohém-vér lüktet. Ha a czápával egyidőben, beköszönt ő is városunkba előszeretettel kopogtat be a nem valami sokat jelentő „uraságtól” levett ruhákat itt vesznek és „ladnak” fölirattal ellátott üzletekbe, s talpig fess gentelmanként lép át újra a küszöböt. Így tett a napokban is. Mikor pedig végignézett elég csinos termetén, átsimitotta lírikus fajzatát, önkénytelenül is megérett benne a gondolat, hogy miért ne lehessen ő megint az, aki hajdan volt és miért ne lehessen gróf, mint a szinpadon, miért ne keressen magához illő feleséget, bár rövid időre is, aki ne *tabáni* legyen, miként a deszkák főrangú hölgyei, hanem született, vérbeli világhölgy.

És a színész-reminiszcentiák furiája fölkorbácsolta idegzetét. Nem is talált nyugalomra, míg egy fővárosi napilap apróhirdetéseibe be nem adta kívánságát, hogy:

Egy vérbeli gróf, 26 éves, sanguinikus — korához és születéséhez illő hölgyet keres, aki fűdőbe is jöni hajlandó lenne. Diszkrétívó kívántatik és biztosítottatik. „Gróf”. post. rest. Kolozsvár.

Rákoczi (Kohn) Izidort kimondhatatlan érzés szállta meg, midőn a mult héten egy illatos levélkét kapott. Nézte sokáig, nézte átszellemülten a sorokat s bár a vonások nem is vallottak finom, művelt kézre, mégsem fűzött kételyt a levél írójához — aki született hercegnőnek mondta magát — mert anynyit már megtanult bolyongása közben, hogy csak a főrangú hölgyek párfümozik be manapság a levélpapírost.

A válasz elment s két nap alatt a „gróf” ur Kolozsvárt üdvözölhette ismeretlenét, ki szoros inkognitóban utazott. Ruhája nem volt valami elegáns, sőt termete is kissé hizásnak indult, arca rózsái is elvirágoztak már, de azért boldog volt Rákoczi (Kohn) Izidor abban a tudatban, hogy vérbeli hercegnőt ölélhet keblére.

A komédia *Kolozson* szövődött tovább, hová a gróf utazott barátnőjével. Főlöleges is mondani talán, hogy a vendégek érdeklődése köröttük összpontosult. Csak a főkapitány viseltett irántuk gyanuval, híven azt, hogy a gróf és neje alkalmasint valami csalók, akik így vélik elterelni magukról az igazságszolgáltatás árgus szemét.

Ennek a szerencsétlen hiedelemnek prozaias következménye lón, ami csöppet sem illik abba az ideális keretbe, melyet Rákoczi festett maga elé boldogságának káprázatos színeivel.

A kolozsi főkapitány ugyanis megkeresést intézett városunk rendőrségéhez, hogy ott két gyanus viselkedésű ember tartózkodik. Egyben értesítette rendőrségünket, hogy gróf Rákoczi Zsigmondot és nejét, szül. Westbach Amáliát hercegnőt Kolozsvárra kísérteti.

Tegnap érkeztek meg a letartóztatottak. Kohn ur igazolvánnyal, Westbach hercegnő egy *cselédkönyvvel* igazolta magát, de igen hézagos bizonyítványok voltak ezek a rendőrség előtt s míg bővebb információt nem szereznek be nationáljukat illetőleg — a dolgozóházban nyújtottak szállást nekik.

Ez a tragikomikus fordulat Rákoczi (Kohn) Izidor és „Westbach hercegnő” apróhirdetéses regényének.

Játék a halálal.

Kolozsvár, július 18.

Vasuton sokszor bolyongó emberek nem ritkán látják, hogy milyen nyugalommal játszadoz-

nak a falusi gyermekek a töltés oldalán. Az ő ártatlan, homályos életeretük dehogyan sejt, hogy az a rohanó vaszörnyeteg mennyi pusztulást hord magában; hatalmas, erős és könyörtelen, mint maga a halál. Ilyenkor esnek aztán a lélekveszedelmek.

Ez év május 27-én is hasonló eset fordult elő a rendező-pályaudvar közelében.

Egy kis alsóvárosi fiúcska, aki alig látszott még ki a földből, éppen a vasuti sineken játszódózott, mikor jött sebes rohanással a Brassó felé száguldó gyorsvonat.

Az ártatlan gyermeket akkor csak a forgalmi szolgálati tiszt ébersége mentette meg, aki az utolsó pillanatban elkapta a sinekről.

Ugyanazon nap délutánján megint két kis fiú szaladgált a személyvonat előtt: Fodor Mihály és Csonka Mihály. A gondatlansággal vádolt szülőket, Csonka József alsóvárosi gazdamebert, továbbá Csonka Miklós vasuti őrt és Fodor Mihály édesanyját a kihágási bíró elé állította tegnap a törvény gondoskodása. Csonka Miklós fájdalmasan panaszkodott el, hogy nem tud vásottgyerekeinek parancsolni.

— Sok a baja a szegényembernek, bíró uram! — mondá — kilenc rossz gyerekre vigyázni, meg a malacokat is számon tartani...

— De azért malacza még nem vezett el ugy-e? — rivalt rá az igazságnak szigorú osztogatója.

Szegény Csonka Miklós és Fodorné még 5–5 korona bírságot is kaptak szülői gondatlanság címén. Csonka József nem jelent meg a tárgyaláson, ennél fogva kihallgatás nélkül kapott 10 korona büntetést.

Halálos lövés.

— Saját tudósítónktól. —

Kolozsvár, július 18.

Prugovecz szlavoniai községben történt, hogy Kuterics Simon parasztgazda házába éjnekidején rablók törtek be, s a házigazdát és feleségét megfojtották, azután pedig a mi értékebb holmit találtak, köztük 485 korona készpénzt elrabolták. A csendőrségnek sikerült még a mult szombaton elfogni a gyilkosok közül kettőt: Miszlovics Ávrámot és Piskoviczot elfogni, kiket, hogy a további nyomozást folytathassák, egyelőre a belvárosi járásbírósi börtönben helyezték el.

A két gyilkost külön-külön, de egymás mellett lévő czellába zárták be. Tegnap éjjel azonban a közfalat áttörték s az egyik börtön kéményén kijutottak az épület tetejére, honnan megszöktek. A szökést csak másnap reggel vették észre, sikerült

is még a délelőtti órákban nyomukra akadni, de mire a csendőrök utólérték, már akkor a két gyilkos a Dráva partjához közeledett s át akart menekülni a Dráván.

Szerencsétlenségükre a parton nem volt csónak, s mikor látták, hogy az üldöző csendőrök már utólérik őket, a folyóba vetették magukat és uszva akarták elérni a magyar partot, a csendőrök vízi járműhiányában nem tudták őket követni, s mivel többszöri felhívásukra sem tértek vissza, utánuk lőttek.

Hat lövést tett a két csendőr s ebből az ötödik lövés Miszlovicsot fején találta, a hatodik golyó pedig Piskovicznak a hátán furódott keresztül.

Az előbbi rögtön elmerült, a másik még uszott pár percig, de azután ő is elmerült.

A két gyilkos holttestét még azon éjjel kifogták és elvitték Prugoveczre.

A többieket még keresi a csendőrség.

„Özvegy vagyok, özvegy”...

Kolozsvár, jul. 18.

Tizenkét szer énekelhette e bájos kis nótát Csepreghi Juliánna kolozsvári szakácsnő. Tizenkét férjet „boldogított” már, de alighogy az oltár lépésjétől távoztak, a kegyetlen végzet mindig elragadta a férjt.

Csepreghi Juliánna Szász-Lónán született. Feltűnő szépsége lázba ejtette az ottani férfiakat, körülrajongták és versenyt pályáztak a gyönyörű leány szívéért, kezéért. Egy vagyonos gazda volt az első férj. De a boldogságot pár hónapig élvezhette csak, amikor sárgalázban elhunyt.

Hogy a házasság ügyeit tovább vezethesse a szép asszony egy szomszéd falu segédjegyzőjéhez ment nőül. Ezt még a menyegző napján elveszítette.

Csepreghi asszony ezután egy kardalossal próbált szerencsét, ki német születésű volt s bizonyos törvénybe ütköző dolgok miatt el kellett bujdosnia hazájából. Ezzel sem élt tovább három hónapnál és megint özvegynek maradt.

A háromszoros özvegy látva, hogy „hétköznapi” emberekkel nincs szerencséje, most a hadsereggel próbálkozott meg. „Igen”-t mondott egy honvéd őrmesternek, de ennek sem soká lehetett a felesége. Ennek sem külön sorsa a többiekénél.

A szép asszony nem vesztette el kedvét a házasságtól s ötödik férje egy fakereskedő lett. A szerencsétlen embert, azonban menyegzője után negyednapra Pozsony vidékén agyonlőtték ismeretlen gyilkosok.

Csepreghi Juliánna nem sokáig gyászolt férje után, mert egy nagykereskedő dacolni mert a sorsal és megkérte a szép asszony kezét. A házasság után néhány napra szerencsétlen tűzdeülgyletek következtében elvesztette minden vagyonát és fölakasztotta magát.

A feltűnő szépség következő férje Beszterczén egy szerkesztő

volt. Ez egy alkalommal párbajt vívott és holtan hozták ki a teremből.

Nemsokára egy szállódatulajdonos kérte meg a kezét, ki nek halála után sorra kerültek a pinézerek, bérszolgák, kapusok. Legutóbb ugyanazon szálloda portásának volt a felesége s hogy eltemette az urát Kolozsvárra jött, ahol egy nőtlen ügyvédhez szakácsnőnek állott be.

A szép asszony — kivel e téren még csak a spanyol Caporell Izabella versenyezhet — most itt énekel megint a mélabus nótát; „Özvegy vagyok, özvegy.”

... De vajjon lesz-e megint vigasztalója? az a kérdés.

Mindenütt, hol megfordulunk, kérjük követeljük a „Kolozsvári Ujság”-ot, a polgárság érdekeinek bátor, szókimondó, harcosát.

HIREK.

Kolozsvár, július 18.

— Iparkiállítás Kolozsvárt. A Mátyás király szobrának leleplezési ünnepségeivel egyidőben rendezendő iparkiállításra serényen folynak az előkészületek. Mint értesülünk, már eddig is számtalan iparos jelentette be a kiállításban való részvételét. Am hogy termelőképességünk kitűnőségéről annál impozánsabb módon adjunk tanubizonyságot, szükséges, hogy a város e minden iparospolgára részt vegyen e nagyjelentőségű kiállításban. Egy olyan mozgalom ez, mely iparosainknak életében korszakot alkotó fordulatot adni hivatott s hogy iránya ne tévesse el a nemes célt, az egyedül csak iparosainknak minél tömegesebb, minél lelkesebb részvételétől függ. A mai vámpolitika az első ásfúrrás volt iparunk gödrében. Ha mi nem leszünk azon, hogy nemes akciókkal kiszorítsuk a fogyasztás teréről az idegen ipar silány áruit, úgy önmagunk ássuk tovább e sirt. Legyünk résen tehát s e kedvező alkalommal mutassuk meg, hogy föl-

vesszük a versenyt az importált iparcikkkel!

— A kis- és közepkereskedők társulatából. A kis- és közepkereskedők társulatának előljárósági tagjai tegnap délután rendkívüli gyűlést tartottak, melyen tudomásul vették *Havas Lázár* elnöknek tisztjéről való lemondását. Uj elnökül valószínűleg *Löbli Mihály* lesz megválasztva, ki már eddig is, mint alelnök — megbecsülhetetlen szolgálókat tett kis- és közepkereskedőink érdekében.

— A kolozsvári vonat kerekelt alatti. A tegnapelőtt reggel Budapest felől Kolozsvárra érkező személyvonat a Mező-Péterd és Berettyó-Ujfalu közti órháznál elgázolta *Bartha János* vasuti őrt. A szerencsétlen ember egy téglarakásra ült s ott akarta bevárni a vonatot, azonban az egész napi szolgálat teljesen kimerítette és elaludt úgy, hogy a berobogó vonat magával vonszolta, fejét ketté vágta, lábait pedig a törzstől elszakította. A szegény embert vérbe fagyva holtan találták meg tegnap reggel és órájáról, mely 12 órakor megállott, állapították meg a szerencsétlenség idejét. Az előljáróság azonnal sürgönyileg értesítette a nagyváradi ügyészséget és még a tegnapi nap folyamán kiszállottak a helyszínére a vizsgálóbíró, az ügyész és a törv. orvosok. A hullát a halotti házban felboncolták az orvosok és megállapították, hogy a halál azonnal következett be. A nagyváradi ügyészség különben megindította a bűnvizsgálatot, hogy a szerencsétlenségért kit terhel a felelősség.

— Állatkinzás. Az emberi lélek elvadulásának első tünete rendszerint, az állatkinzásban nyer megnyilvánulást. Emberi erkölcsökből kivetkőzött fenevadak munkájában botránkozunk meg nap-nap után, s bár egyremásra teremnek az állatvédő egyesületek, halomra gyűlnek az állatoknak védelmet nyújtó paragrafusok — mindent látunk csak azt nem, hogy végre befejezést nyerjenek az olyan gazdolgok milyenek tegnap is szemtanuja lehetett a sétatér közönsége. A késő esti órákban ugyanis egy berugott vidéki ember minden nemességet félredobva úgy elverte lovát, hogy a szegény állat a részeg falusinak botja alatt összeroskadt. Rendőrt természetesen nem láttunk még a messzi távolban sem, s hogy nem volt szükség a városi gyepmester kivonulására, az csak a közönség közbelépésének tudható be, mely megakadályozta azt, hogy a lelketlen ember agyonüsse állatát.

— Rablógyilkosság áldozatán esett órás. Oberhollabrunnban és

környéken nagy feltűnést keltett a szomszédos schöngraberni Leeb József órás meggyilkolása. Leeb József, kinek lakásáról már tavaly 400 koronát loptak el anélkül, hogy a tolvajt sikerült volna kinyomozni, most rablógyilkosság áldozata lett. A szerencsétlent e hó 14-ikén, délelőtt műhelyében, lábbal az ajtónak, egy vértócsában fekvé találták. A kiküldött bizottság három súlyos sebet konstatált a fején, melyek mindenike föltétlenül halálos volt. A gyilkosság valószínűleg már megelőző napon történt. Vasárnap délelőtt ugyanis egy vevője akarta nála megigazíttatni óráját, de a házat zárva találta. A bizottság a lakásban semmi rendetlenséget nem talált. A kulcsok a bezárt szekrényen feküdtek. Azt kell tehát föltenni, hogy a gyilkosnak Leeb megölése után nem volt ideje a rablásra, hanem menekülni igyekezett.

— Luccheni megőrült. Luccheni, minl előre látható volt, megőrült s pár nap óta egy Genf melletti tóbolydában őrzik. Egy magyar orvos járt a napokban a tóbolydában, kinek mint szakembernek az igazgató engedélyt adott a tóbolyda megtekintésére. De a családját nem bocsátották be. Mig az orvos bejárta az intézetet, egy irnok foglalkozott családjával. Ez beszélgetés közben kipattantotta a titkot, t. i. hogy Luccheni a tóbolydába van. Mikor az orvos visszatért családjához, a felesége magyarul elmondta neki, amit hallott. Erre az orvos azal a kéréssel járult az igazgatóhoz, hogy mutassák meg neki a gyilkost. Ezt azonban már nem engedték meg. Csak azt nem érijük, hogy miért kellene ezt hivatalosan titkolni.

— Megszökött órúli. Vámházy János huszonnégy esztendőskertész a lipótmezei órúltekházából tegnapelőtt délután megszökött. A kertben dolgozott s a mikor észrevette nem vigyázna rá, átugrott a kerítésen s elfutott. A rendőrségen nem is tettek jelentést a szökésről, mert Vámházy már meggyógyult, s a minap már ugyis elbocsátották volna.

— Gyilkosság a vasuton. A páris-versaillesi személyvonaton tegnap Ordenstein német állampolgárt — mint tegnap említettük — megtámadta és hasbaszurta egy fiatalember, aki midőn elfogták, a rendőrségen semmi szin alatt sem akarta megmondani a nevét. Párisból ma érkezett jelentés

szerint a fiatalember hosszas faggatás után azt mondotta, hogy Chambanex Firminnek hívják, Champagnac-ban született, postahivatalnok volt, de most már négy hónap óta rendelkezési állományban van. Hogy miért akarta Ordenstein megölni, azt nem akarja elárulni. A rendőrség házkutatást tartott a merénylő lakásán, de semmi gyanust sem talált. Azt hiszik, hogy a gyilkosnak nem rablás volt a célja. Ordenstein ma meghalt. Radolin herceg német nagykövet, a párisi német segítőegyesület díszelnöke és Tonn báró bajor ügyvivő, az egyesület alelnöke, résztvétüket fejezték ki a meggyilkolt Ordenstein dr. rokonainak. Ordenstein 25 év óta orvos és dísztagja volt ennek az egyesületnek.

— Öngyilkos írónő. Jankovics Amália ismertnevű, regényíró nő tegnap Bécsben föbe lőtte magát. Azonnal meghalt. Tettének oka ismeretlen.

— Lőpor robbanás. Utaka állam egyik bányájában tegnapelőtt két nagy puskaortartó, melyben robbantásokhoz puskaort tartottak, meggyuladt és nagy dörrenéssel felrobbant. Ed-dig 27 halottja és 24 halálos sebesültje van a katasztrófának.

— Öngyilkos fogoly. Zágrában Vastes Dragutin vizsgálati fogoly, a fogház második emeletéről leugrott és hátgerincztörést szenvedett, minek következtében néhány óra mulva meghalt. A családjához és a vizsgálóbíróhoz intézett levelében azt írja, hogy azért lett öngyilkos, mert nem akart tovább büntetlenül élni.

— Osztálysorsjáték. Az osztálysorsjáték tegnapi húzásán a következő nagyobb nyereményeket nyerték: A 80.000 koronás főnyereményt a 99590 számú sorsjegy nyerte. 20.000 koronát nyert: 58169. 10.000 koronát nyertek: 29190, 60411. 5000 koronát nyertek: 68673, 52465, 54338. 2000 koronát nyertek: 8284, 16156, 20628. 1000 koronát nyertek: 12021, 76234, 80144, 99351. 500 koronát nyertek: 859, 6020, 7223, 7333, 10351, 11437, 15252, 16713, 17669, 18290, 18450, 19946, 21880, 23551, 23220, 30000, 31339, 34805, 36379, 39521, 43579, 46244, 50338, 59862, 72776, 73130, 73966, 75599, 80535, 85261, 87200, 88697, 89549, 89941.

Kiadó-tulajdonos:
SCHABERL JÓZSEF.

Hatóságilag engedélyezett nagy
!! VÉGELADÁS !!

Réti Sándor-féle

Deák Ferencz-uteza 4. szám alatti

férfi-ruha és posztó-üzlet

• teljesen feloszlik. •

30, 40, 50%-al leltári áron alól

==== eladatnak : ====

Férfi öltönyök — — 4 frittól kezdve

Fiu öltönyök — — — 2 frittól kezdve

Gyermekek öltönyök — — 70 krtól kezdve
Férfi nadrág — — — 80 krtól kezdve
Szövetek — — — — 65 krtól kezdve
Honi és külföldi gypju szövetek 1.50 krtól
Posztó kalapok — — — — 50 krtól.

A teljes üzleti berendezés eladó.

Üzlethelyiség kiadó.

148

APRÓ HIRDETESEK:

LEVELEZÉSEK.

Vándor madár. Levele van a kiadóban.

Marianna. Levele van a kiadóban.

S. Iryusz. Levele van a kiadóban.

A Babos-féle

vasüzleti helyiség

a Deák Ferencz-utczába 1902.

Október hó 1-től kiadó.

Értekezni: Káhn N. Samu irodájában. 2-10

Manás József „Zöldfa” fogadós

a Hidelvén.

Bátorkodom a borfogyasztó közönséget felhívni a kitünő minőségű és tisztán kezelt „Érmelléki” és a legfinomabb „Erdélyi” asztali boraimra.

Barátságos társas összejövetelekre a legalkalmasabb helyiség, a hol is ösmerkedési estélyeket a legszolidabban lehet eltölteni.

Megkérem a tisztelt közönséget, kegyeskedjék személyesen meggyőződni boraim jóságáról, melyek a legkitünőbb faj-borok. Nagyobb meny-

54—

Telefon-szám 458.

nyiségben házhoz szállítva: „Érmelléki” bent kímérve 46 kr., kihordva 40 kr. „Erdélyi” 1 liter 36 kr.

A tömeges megrendelésekért kérem vevőimet vásár- és ünnepnapokra egy nappal előbb eszközölni a megrendelést.

Maradok kiváló tisztelettel a nagyérdemű közönség becses pártfogását kérve

Manás József.
Zöldfa fogadós

Olcso téglá! Építők figyelmébe!

Van szerencsénk a n. é. építész, építőmester és építettő urak szives tudomására hozni, hogy a helyi NÁDASTÉREN levő TÉGLAGYÁRAT

FRIDMANN ADOLF és TÁRSAI

bej. czég alatt tetemesen kibővitve üzembe hoztuk.

Mivel gyárunkat a legujabb és eddig Magyarországon egyedüli

TRIPLEX-féle KÖRKEMENCZÉVEL szereltük fel, képesek vagyunk bármily mennyiségű téglát a lehető legolcsóbb árban előállítani. Célunk lévén az építkezési kedv emelésével minél nagyobb forgalmat elérni, azért a legjobb minőségűnek elismert téglánkat eddig itt még nem létezett olcsó árban hozzuk forgalomba.

A téglá ára az építkezési helyszíniure szállítva

14 forint (28 korona).

Nagyobb mennyiség vételénél árkedvezményt nyújtunk. Kötéseket már a jövő évre is elfogadunk.

Szives pártfogását kérve vagyunk

kész szolgálattal 9-10

Fridmann Adolf és társai.

Megrendelési helyek:

Központi irodánk: Malom-utca 5. sz. Gyártelepünk: Nádastéri téglagyár, telefon 367 sz. Grünfeld H. József és fia fakereskedő, czégnél telefon 430. Tauffer Dezső vaskereskenőnél, telefon 181.

Építők figyelmébe! Olcsó a téglá!

A legjobb és legegészségesebb ezőkös fehér és krumplis kenyérét ajánlja az 1877. évben alapított Angi Ferenczné kenyérsütő üzlet — Kolozsvárt csak is ezen üzletben

kapható a fent jelzett két fajta legjobb kenyér.

Nem ígérek a t. vevő közönségnek olesót és nagyot, de annál jobbat és izletesebbet. Üzletem tiszta és mintaszerű berendezésének megtekintését a t. közönségnek ajánlom. Elárusító helyek a főtéren és Szébhenyitéren. Árulohelyeim czégen. tábláival jelölve 15-15 maradok kiváló tisztelettel

ANGI FERENCZNÉ.

Méltányos árak mellett
szép

Meghívók

Tánczrendek

Levélpapírok

Boritékok

Névjegyek

Gyászjelentések

Számlák

Falragaszok

Folyóiratok

Könyvek

Heti lapok

Árjegyzékek

Körlevelek

Oklevelek

és minden egyéb
nyomtatványok

készítettnek
a legnagyobb
választékban

Schaberl József

„Gutenberg” könyvnyomdájában
Deák Ferencz-utca 18.